

-18-

OKRESNÍ SOUD PRAHA - VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 224/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXX

Dne: 10. prosince 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane magistře,

ve shora uvedené věci zasíláme Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová, v. r.
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. srpna 2014 v senátě složeném z předsedy JUDr. Dany Haňkové a přísedících Hany Drahotové a Blanky Vocáskové,

takto:

Obžalovaní

I. [celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], okres [okres], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], toho času na adrese [adresa obžalované],

II. [celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], toho času na adrese [adresa], okres [okres],

III. [celé jméno obžalované],

rozená [příjmení], [datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [ulice],

jsou vinni, že

1) obvinění [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] společně

v přesněji nezjištěné době na začátku měsíce února roku 2013 v katastru [územní celek], okres [okres], překonali oplocení pozemku parcelní [číslo] vnikli na něj a obviněný [celé jméno obžalovaného] úmyslně shodil z tam vybudovaného objektu hrobky evidovaného jako kulturní památka část její výzdoby, to jest dva bronzové flambony s podstavci v hodnotě [částka], což učinil s úmyslem je vzít a ponechat si je, a následně společně s [celé jméno obžalovaného] postupně ve dvou případech odnesli ze zmíněného pozemku do připraveného automobilu pouze část zmíněných předmětů, to jest jeden podstavec

flambonu, dva kusy dřívku a dvě pietní mísy na oheň v celkové hodnotě [částka], přičemž transport zbytku věcí se jim už nepodařil, a poškozením ukotvení na podstavcích byla způsobena škoda ve výši [částka], to vše ke škodě poškozené [územní celek] zastoupené starostou [anonymizováno] [jméno] [příjmení],

tedy

jednak dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili takovým činem značnou škodu, přičemž jednali v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

2) obviněná [celé jméno obžalované] sama

v přesněji nezjištěné době v průběhu dne 2.2.2013 ve [anonymizováno] ulici v [obec a číslo] ve výkupně sběrných surovin situované v domě [adresa] předložila její občanský průkaz a poté převzala 5.112 Kč v hotovosti jako platbu za výkup 71 kg mosazných předmětů v přesněji nezjištěné hodnotě činící však nejméně 160.000 Kč, které byly bezprostředně předtím ve výkupně odevzdány a o nichž věděla, že jde o část předmětů, které [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] předtím za její přítomnosti odcizili z místa jejich původního uložení v obci [obec], okres [okres], z objektu tamní kulturní památky, což činili s úmyslem způsobit majiteli předmětů škodu v celkové výši 520.000 Kč, a že jej tedy získali jednáním posuzovaným jako pokus zločinu krádeže dle §§ 21 odst. 2, 205 odst. 1, 4, písm. c) trestního zákoníku,

tedy

na sebe převedla věc, která byla opatřena za věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou na území České republiky a spáchala takový čin ve vztahu k věci, která má větší hodnotu,

čímž spáchali

obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]

ad 1)

jednak dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pokus zločinu krádeže dle § 205 odst. 1, 4, písm. c)

trestního zákoníku,

jednak přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaná [celé jméno obžalované]

ad 2)

přečin podílnictví dle § 214 odst. 1, písm. b), odst. 2, písm. a) trestního zákoníku.

a zato se odsuzují

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 205 odst. 4 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třicetšest) měsíců. Podle § 84 tr. zákoníku se nad obžalovaným vyslovuje dohled.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

Současně se ruší výrok o trestu dle trestního příkazu OS Praha-západ ze dne 18.11.2013 sp. zn. 14 T 165/2013, právní moc 28.12.2013 a trestního příkazu OS Praha-západ ze dne 27.11.2013 sp. zn. 2 T 167/2013, právní moc 1.1.2014, současně se ruší rozsudek OS Praha 3 ze dne 25.6.2014 sp. zn. 3 T 108/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu;

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 205 odst. 4 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třicetišest) měsíců. Podle § 84 tr. zákoníku se nad obžalovaným vyslovuje dohled.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.

Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 (dvacetičtyř) měsíců.

Současně se ruší výrok o trestu dle tr. příkazu OS Praha 4 ze dne 13.2.2013 sp. zn. 3 T 19/2013, právní moc 27.8.2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu;

obžalovaná [celé jméno obžalované]

podle § 214 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odst. 1 a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Odůvodnění:

Soud vzal za prokázaný skutkový děj popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] popřel, že by se dopustil krádeže. Potvrdil pouze, že se zúčastnil nakládání těch předmětů, převozu do [obec]. Nic ale nerozebíral a neničil. Potvrdil rovněž, že jel s [celé jméno obžalovaného] za jeho matkou. Po cestě zpátky mu [celé jméno obžalovaného] říkal, že si musí něco naložit, jestli mu s tím pomůže a jeho žádosti skutečně vyhověl. To, co nakládali, přinesl [celé jméno obžalovaného] až k autu, vypadalo to jako váza a takové talíře. Naložili to do auta, na dálnice je zastavili policisté. Protože [celé jméno obžalovaného] neměl řidičák, byli na výslechu, kde jim potvrdili, že vozidlo řídil [celé jméno obžalovaného]. Věděl, že zastavili u hřbitova, protože tam svítily svíčky. Potvrdil, že [celé jméno obžalovaného] přišel, přinesl ten talíř a stojan, zatukal na něho, on obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vystoupil z auta. Jednalo se o talíře o průměru 40 cm, potom další věc, která vypadala jako váza, v celkovém počtu asi 2 kusů. Věci byly z kovu. [celé jméno obžalovaného] říkal, že se jedná o věci kamaráda.

Slečna [celé jméno obžalované] v tu dobu seděla v autě, pouze jednou vyšla ven za účelem vykonání potřeby.

Nevěděl, že věci pocházejí z hrobky, toho by se neúčastnil.

Věci nakládali do zavazadlového prostoru jeho vozidla, chtěli je odevzdat ve výkupně na [anonymizováno]. Tam se jelo až druhý den. Věci odevzdávali ve sběrně společně, včetně paní [celé jméno obžalované]. S obsluhou výkupu jednal [celé jméno obžalovaného], peníze si vzal také on. Ve výkupně požadovali občanský průkaz, ten předložila paní [celé jméno obžalované]. Nevylučuje, že se jednalo o dva případy, kdy v jednom případě věci vracel pan [celé jméno obžalovaného], v jednom paní [celé jméno obžalované]. Má za to, že ve druhém případě

odevzdávali věci ve sběrně na [část obce]. Tam odevzdávali velký čtverec, který nakládali až druhého dne, ovšem na tom samém místě. Tu věc přitáhl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] na klackách, ze kterých si udělal sánky. Ta věc byla velmi těžká, pomáhal mu ho nakládat a slečna [celé jméno obžalované] držela kufr, aby mohli těžkou věc naložit. Hmotnost těch věcí v prvním případě byla 25 – 35 kg, ta další věc vážila 30 kg.

Slečna [celé jméno obžalované] se nikdy nezajímala o to, co je to za věc. [celé jméno obžalovaného] jim řekl, že je to nějaké železo. Věděl, že věci jsou vyhotoveny z mosazi. Nevěděl, že na tom hřbitově je hrobka Myslel si, že jde jen o malý hřbitůvek. Neptal se pana [celé jméno obžalovaného], co to je a odkud to je, nebyl důvod.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vypověděl, že zná místo, kde je umístěna ona kulturní památka. Na to místo jezdí od malička. Nikdy ho nenapadlo, že by se tam dalo něco ukrást. Je to místo vhodné pro odpočinek. K předmětným věcem se dostal tak, že přešel přes plot, část výzdoby hrobky, tzn. 2 bronzové flambony s podstavci shodil obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Jednalo se o svícny, které se rozpadly na 4 díly, podstavec byl nejtěžší. Věci přehazovali přes zeď, aby je nikdo neviděl. Tam věci posbírali, donesli do jeho auta, odvezli k panu [celé jméno obžalovaného]. Pokud jde o to, jakou to mělo hmotnost, tak ten podstavec vážil asi 70 kg, to ostatní 20 – 30 kg. Odhaduje, že odnesli věci o hmotnosti 150 kg. Myslel si, že jde o nějakou slitinu kovů, autorem té výzdoby byl [příjmení].

Socha poškozená nebyla, ale díky jejich působení došlo k rozdělení ozdoby.

Byl to okamžitý nápad něco tam ukrást, zpeněžit. Nápad byl zajímavý i tím, že flambony s podstavci šly shodit, unést, vzít do ruky.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] potvrdil i to, že spolupachatelem byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného], společně s nimi v autě přijela paní [celé jméno obžalované] ta si hrála s mobilním telefonem, viděla, co nakládají, byla si tam také odpočinout, ale nebyla v areálu kulturní památky. Odpočinout si tam šli i přesto, že byl únor, ale působí to tam na ně uklidňujícím dojmem.

První díl – kalich druhý den odevzdali ve sběrně na [část obce] s tím, že předložili jeho občanský průkaz. Za odevzdanou věc dostali 2.200 Kč a o získané peníze se všichni tři podělili. Asi po týdnu odevzdával další věc ve sběrně, to tam byl sám, ten díl měl v autě, byla to část podstavce a rovněž dostal 2.000 Kč. Následně se dozvěděl, že jednu část odcizených věcí odevzdala na svůj občanský průkaz paní [celé jméno obžalované] až do té doby bydlela [celé jméno obžalované] a [celé jméno obžalovaného] u něho v bytě.

Část věcí odvezli k panu [celé jméno obžalovaného] do [obec] a protože měl obavy, že by za ně nic nedostal, nechal si v autě jeden díl, aby tzv. neodešel s prázdnou. Moc dohodnutí nebyli s tím, že se druhý den uvidí. S nápadem, že věci povevou do sběrně v [obec], přišel pan [celé jméno obžalovaného].

Při převozu těch věcí byl coby řidič vozidla kontrolován Policií ČR a přitom bylo zjištěno, že nevlastní řidičský průkaz a byl z místa odvezen k dalším úkonům trestního řízení.

Obžalovaná [celé jméno obžalované] potvrdila, že byla s obžalovanými na místě před hřbitovem. V ten den byla doma, potřebovala odvézt nějaké věci z domova. [celé jméno obžalovaného] požádal [celé jméno obžalovaného], aby jí pomohl se stěhováním. Ten říkal, že má nějaké vyřizování. Říkal, že musí zastavit někde u nějakého známého, musí něco vyzvednout. Jeli vozidlem [celé jméno obžalovaného]. Čekali s [celé jméno obžalovaného] na [jméno]. Když pak ten přišel k autu, nevěděla, o co jde. Vypadalo to jako věci do sběru, netušila, odkud jsou. Věci dotáhl [celé jméno obžalovaného] k autu a [celé jméno obžalované] mu to pomohl naložit. V tu dobu snít nebyl, co a kolik toho nakládali neví, asi 2 kusy větší. Teprve následně zjistila, co to je. Bylo to kulaté, oválné, neví, zda úplně stejné. Věci naložili do kufru. Jelo se směrem na Prahu

s tím, že věci odevzdají ve sběrně. Cestou je ale chytli policisté, protože jim došla nafta. Stáli na silnici. [celé jméno obžalovaného] šel na benzínové čerpadlo. Mezi tím přijeli policisté, kontrolovali doklady. Ptali se řidiče. V ten moment se zjistilo, že nemá řidičský průkaz, takže byl vyzván, aby vozidlo odstavil na parkoviště. Ji a [celé jméno obžalovaného] odvezli na výslech do [obec] na policii, stejně jako [celé jméno obžalovaného]. Dělalí celkovou kontrolu vozidla, ale nepřikládali tomu žádný význam. Věci, které byly naloženy ve vozidle, viděli.

Druhý den ji požádal [celé jméno obžalovaného], aby mu půjčila občanský průkaz, protože neměl doklady, aby věci, které byly naložené ve vozidle, mohli prodat. Tyto věci vyzvedávali u nějakého známého, poblíž byl hřbitov. Ona sama nevystoupila vůbec z auta. Potvrdila, že [celé jméno obžalovaného] pomáhal [celé jméno obžalovaného] s nakládáním. Za pomoc při odevzdání věcí do sběrných surovin obdržela částku 1.000 Kč. Ty odevzdala [jméno] [celé jméno obžalovaného]. Ve výkonu trestu odnětí svobody nebyla, ale odsouzená k podmíněnému trestu odnětí svobody již ano.

Ke vztahu k [celé jméno obžalovaného] uvedla, že je to její bývalý přítel, [celé jméno obžalovaného] je její známý.

Byla přítomna diskuse o tom, že věci, které byly naloženy do vozidla, se povezu do sběrný. K rozdělení peněz nedošlo, celou částku ona odevzdala [jméno] [celé jméno obžalovaného].

Obžalovaná zmínila dva případy nakládání věcí. V prvním případě se jednalo o situaci, kdy jí obžalovaný [celé jméno obžalovaného] převážel její věci, ve druhém případě převáželi věci z místa samého. V tu noc spali s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] u [celé jméno obžalovaného] doma. Byla s nimi proto, že chtěla být s [celé jméno obžalovaného].

Svědék [jméno] [příjmení] potvrdil, že je vedoucím technický služeb, spravuje [anonymizováno] hrobku. Někdy před rokem dostal ohlášení, že zmizely předměty tvořící ozdoby hrobky – označil ho jako řecký oheň (bronzové flambony s podstavci). Když bylo napadení zjištěno, tak torzo jednoho flambonu se ještě nacházelo na místě, policie ho zajistila v jeho přítomnosti, druhý flambon tam už nebyl. Pokud jde o výši škody, tu určila firma, která vyráběla repliku – na 5.000 Kč – materiál bronz, autorem výzdoby je Myslbek.

Místo kulturní památky je proti vstupu, zabezpečeno vraty, která byla zamčena na řetěz, řetěz byl poškozený (dle odborného vyjádření vlivem času a povětrnostních podmínek, nikoliv přestípnutím).

Svědék [jméno] [příjmení] uvedl, že o poškození hrobky se dozvěděl od policie. Na místě se byl podívat. O talířích (flambonech) se dozvěděl od svého kolegy, nechali je na straně, nezařadili je mezi ostatní sběr. Druhý den, kdy už měl ve sběrných surovinách službu on, přijel mladík, přivezl věc, která k tomu prvnímu patřila. Bylo to jako podstavec, vše z bronzu. Mladík, který to přivezl, předkládal zřejmě sám průkaz totožnosti, proto svědek zapsal jeho iniciály, datum, čas, občanský průkaz a materiál, který přivezl a zase ho dal stranou. Ten člověk, který s věcmi přijel do sběrný, nebyl sám, někdo seděl v autě. Svědek ale nevím, kdo to byl. Na dotaz, odkud věci pochází, ten, kdo věci odevzdával, řekl, že je to z bouračky staré vily.

Svědék potvrdil, že má povědomost o tom, že nesmí vykoupit pietní věci, urny atd. a byť ho ta věc zaujala, došlo k jejímu vykoupení, protože u nich ve společnosti mají perfektní evidenci. Pokud věc nevykoupí oni, vykoupí ji někdo jiný. Jednalo se o nádherné věci. Kdyby se policie neobjevila, nechali by si je ve sběrně napořád.

Svědék [jméno] [příjmení] potvrdil, že převzal bronzové věci loňského roku, bylo to v zimě, nebyl sníh a poukázal na záznam v knize (čl. 147) a k tomu uvedl, že tyto věci přinesli dva hoši, označil obžalovaného [celé jméno obžalovaného], přivezli takové dva talíře, 40 – 50 kg dohromady. Byl si vědom toho, že věc pochází z pomníku, tak je nezařadil do mosazi, dal je stranou s tím, že se o to bude někdo hlásit. Měl obavu, že by mohl věci vykoupit někdo jiný a dojde k jejich zničení. Má

vztah ke starým věcem. Údaje o výkupu věcí opisoval z občanského průkazu, který mu přinesl jeden z mužů.

Na základě shora uvedených důkazů, když jde zejména o výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který potvrdil, přítomnost obžalovaného [celé jméno obžalovaného], popsal způsob odcizení. Potvrdil rovněž fakt, že obžalovaná [celé jméno obžalované] zůstala v automobilu, viděla, co nakládají, stejně tak popsal přítomnost obžalovaného [celé jméno obžalovaného] při prodeji shora pospaných věcí. Dále pak je třeba připomenout výpověď svědka [příjmení], který označil obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v průběhu hlavního líčení jako osobu, která prodávala věci pocházející ze shora označené kulturní památky.

Navíc na čl. 147 je založena příjmová kniha, ze které mj. vyplývá, že 1. 2. v 11:00 hodin [celé jméno obžalovaného], č. OP, odevzdal k vykoupení 32 kg materiálu označeného „M“, tento záznam koresponduje výpovědi svědka.

Jednání obžalovaných shora popsané naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty u obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] pokusu zločinu krádeže dle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a jednak přečinu poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, neboť bylo zjištěno, že do právní kvalifikace nutno podotknout rozsah poškození věci, kterou pachatelé nezamýšleli odcizit a na níž byly věci odcizené ukotveny. U obžalované [celé jméno obžalované] bylo zcela nepochybně prokázáno, že dala k dispozici doklady nezbytné při výkupu bronzového materiálu.

Na čl. 149 je záznam o převzetí peněz obžalovanou [celé jméno obžalované], šlo o mosaz o hmotnosti 71 kg, věc byla vykoupena za částku 5.112 Kč. Nelze však zjistit, co toto množství mosazi představuje, o jakou konkrétní věc se jedná. Je však evidentní, že dosud chybějící části odcizených věcí mají hodnotu 160.000 Kč a 190.000 Kč. Obě však tyto věci svojí hodnotou převyšují dolní hranici větší škody a to také bylo promítnuto do právní kvalifikace jednání obžalované [celé jméno obžalované].

Její jednání pak bylo kvalifikováno jako přečin podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výše trestu u všech tří obžalovaných postupoval soud v souladu s ust. § 36 až § 39 tr. zákoníku.

U obžalovaného [celé jméno obžalovaného] bylo zjištěno, že ten má celkem 3 záznamy v rejstříku trestů, v posledním případě se jedná o rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 ze 13. 2. 2013, právní moc 27. 8. 2013, sp. zn. 3 T 19/2013, kterým byl [celé jméno obžalovaného] odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 24 měsíců a zároveň mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roků. Dnes projednávaný trestný čin je tedy ve vztahu souhrnnosti k předchozímu odsouzení a proto je obžalovanému vyměřován souhrnný trest podle nejprísnejší trestní sazby, tj. dle § 205 odst. 4 tr. zákoníku v trvání 36 měsíců, jehož výkon se podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 roků za současného stanovení dohledu nad obžalovaným [celé jméno obžalovaného], současně se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roků za současného zrušení výroku o trestu dle trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 2. 2013, sp. zn. 3 T 19/2013.

Obžalovanému [celé jméno obžalovaného] byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců, dále byl nad obžalovaným vysloven dohled, výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 roků. Současně byl zrušen výrok o trestu dle trestního příkazu OS Praha-západ ze dne 18.11.2013 sp. zn. 14 T 165/2013, právní moc 28.12.2013 a trestního příkazu OS Praha-západ ze dne 27.11.2013 sp. zn. 2 T 167/2013, právní moc 1.1.2014, současně se ruší rozsudek OS Praha 3 ze dne 25.6.2014 sp. zn. 3 T 108/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na

- 11 -

tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

S ohledem právě na vztah souhrnnosti k většímu počtu rozhodnutí, byla zkušební lhůta u obžalovaného [celé jméno obžalovaného] stanovena dobou 4 roků, neboť je třeba nad obžalovaným ještě delší dobu působit výchovně.

U obžalované [celé jméno obžalované] soud ukládal podle § 214 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 1 roku a výkon tohoto trestu se podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 roků. U obžalované [celé jméno obžalované] bylo přihlédnuto právě k tomu, že nebyla iniciátorem trestné činnosti, která je předmětem tohoto trestního řízení, soud přihlédl k její spíše pasivní roli, když nejaktivnější moment bylo to, že věci, o nichž musela vědět, že pocházejí z trestné činnosti, už i s ohledem na dobu jejich převozu, místo, odkud byly transportovány, věděla, že pocházejí z trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích rozsudek je napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 25. srpna 2014

JUDr. Dana Haňková
soudkyně